

Također u ime tisuća naših kolega, želimo izraziti da smo s Vama, Sveti Oče, kroz naše molitve, našu privrženost i naš svakodnevni rad. Molimo Vas da blagoslovite naš studij, naše obitelji i prijateljstva koja formiramo s Bogom i s drugima, na sveučilištima, u volonterskom radu, našim sportskim aktivnostima te u našem odmoru.

Primite našu zahvalu i najiskrenije čestitke za ovih prvih pet godina kao Kristov namjesnik!

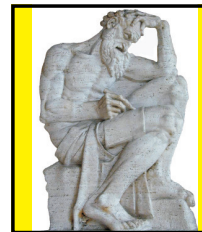
Robert Weber (Austrija)
Predsjednik UNIV konferencije



Ovaj broj Svetog imena zaključujemo radosnim sjećanjem na sakrament sv. Potvrde što ga je na Uskrsni ponedjeljak primio naš krizmanik i revni ministrant
JAKOV ŠUBIC

Našem Jakovu srdačne čestitke!

Izdaje: ŽUPNI URED RISIKA, 51516 Vrbnik; e-mail: nikola.radic@ri.t-com.hr



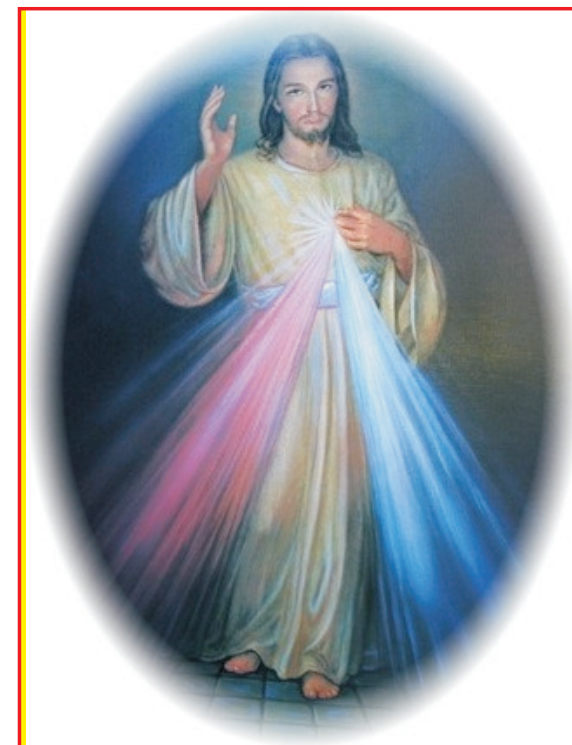
SVETO IME

župni bilten - RISIKA

BIJELA NEDJ. - 11.IV.2010.

Broj: 9(153)

NEDJELJA BOŽANSKOG MILOSRĐA



VJEČNI OČE...
PO PREGORKOJ MUČI ISUSOVOJ
BUDI MILOSRDAN NAMA I CIJELOME
SVIJETU!

pedofilija pedofilija pedofilija pedofilija ...

Velika je buka zadnjih godina u raznim zemljama oko pedofilije i to samo oko one koja se negdje stvarno, negdje navodno dogodila u krilu katoličke Crkve i još jednom "samo" od katoličkih svećenika. Kažem namjerno "buka", a mislim i "namjerna" buka. Znano je da se u buci ništa razgovjetno ne čuje.

Zato bi bilo jako vrijedno tim se problemom ozbiljno i trijezno pozabaviti. To bi tražilo jedan serial napisa, a to mi sada nije moguće, pogotovo ne u ovom broju.

No u ovom ćemo broju pristupiti tom problemu na jedan neobičan način pružajući čitateljima priliku da o tome nešto (bar nešto) točnoga i doznaju, ali i da mognu sami nešto vidjeti i zaključiti iz priloženih napisa ili - još bolje - kroz te napise. Niže možete pročitati dva novinska članka prenesena doslovno: jedan od Hrvoja Šimičevića iz Nacionala, drugi Ivce Šole iz Glasa Slavonije, te jedan dokument.

Želim Vam za čitanje tih tekstova dati par uputa koje nisu moje i nisam ih ja izmislio nego su to pravila koja nitko, dok čita na pr. novine (što je ovdje slučaj), ne smije zaboraviti, ako želi sačuvati 'svoju' glavu i 'svoju' sposobnost rasuđivanja. Želio bih Vam ovime na jedan pomalo ne-uobičajeni način olakšati dvije stvari. Da se malo bolje snalazite u 'pedofilskoj' galami i da se bolje snalazite u medijskom prostoru. Ne zamjerite mi što u ovu drugu sposobnost ozbiljno sumnjam, pa želim da je bolje razvijete. Mnogi ljudi naime misle da se u medijima dobro snalaze, što je vrlo dobar znak da se uopće ne snalaze. Da je situacija obratna, ne bi se oni koji žele nama upravljati tako žilavo borili da u svojim rukama zadrže kontrolu nad medijima. Ako izvana ne izgleda da je to tako, znajte da je to obična farsa.

Za sada ću Vam dati dva vrlo važna pravila:

Prvo je pitanje koje si uvijek morate postaviti: S kojom je svrhom, s kojim ciljem netko ovo napisao? Nije najvažnije da li Vam se napis sviđa ili ne, da li u njemu uzivate kad ga čitate. To dapače može biti najvarljivije i najviše Vas može koštati. Morate znati da svatko tko nešto piše čini to s nekim ciljem (i ja dok ovo sada pišem!). Ne smijete zaboraviti da neki taj cilj pokušavaju vješto sakriti. To Vas najprije treba zanimati, taj cilj trebate otkriti! Dok to niste uspjeli, ne znate ništa, odnosno netko drugi vrti vašom glavom.

Druga je uputa sadržana u jezgrovitoj i mudroj francuskoj izreci "Le style c'est l'homme" - stil je čovjek. Ne može se čovjek sakriti iza svoga teksta. Tekst će ga uvijek otkriti. Ne sadržaj, nego stil kojim piše. Ako su mu namjere loše naravno je da će ih pokušati sakriti. No onda se opet u skladu sa spomenutom francuskom izrekom događa ono što lijepo izražava naša narodna: "Ako vrag uspije sakriti rogove, otkrije ga rep". Potrudite se dakle kroz tekst otkriti ljudsku kvalitetu autora. Uspijete li to, naučili ste mnogo, mnogo više nego što Vas uči napisani sadržaj. Što više, tek tada ćete vidjeti možete li i sadržaju vjerovati.

Mogao bih te članke komentirati i komentarom ispuniti nekoliko biltena. I možda bi to bilo korisno. Ali će sigurno biti puno korisnije, ako ih - imajući u vidu bar ovo gore rečeno - hladne glave pročitate i prokomentirate sami.

Budući da moram pretpostaviti da dio čitatelja sigurno nije vičan ovakvom kritičkom čitanju, dat ću samo par natuknica. Pokušajte u Šimičevićevu članku izbrojiti rugalice, ironizirajuće izraze i dobiti sliku "ozbiljnog" članka (mislim: članka vrijednog čitanja). Nećete uspjeti. Pokušajte si odgovoriti na pitanje koju svrhu ima slika pape Benedikta s malim crnčićem usred ovog

ih je jako mnogo. Što se dogodilo? U Vašem se mozgu dogodila jedna 'zamjena' - budući da se novine prodaju u velikom broju primjeraka Vi ste nesvjesno pod dojmom da postoji isto tako veliki broj istomišljenika. Naš mozak nažalost nije imun na takve zamjene. On ne jednom uzme 'jedno za drugo' a da Vas o tome uopće ne upozori (stručnjaci to zovu "qui pro quo"). Srećom to nema uvijek ozbiljne posljedice, ali u ovom slučaju ima. Oni koji upravljaju medijima s tom činjenicom mudro računaju. Zato se takvi napisi ne pišu s ciljem da Vas obavijeste o nečemu 'kako to jest', nego s ciljem 'da to tako bude'. I ako ovaj mehanizam upali, onda na kraju stvarno tako i bude.

Tekst koji slijedi nije novinski napis nego jedan dokument. To je nešto drugo. Iza ovog dokumenta stoji 4000 studenata i njihovi istomišljenici (opet ne možemo reći koliko ih je, ali velika brojka budi u nama slutnju - kao i kod statistika - da ih je puno).

Ti studenti sa više od 200 sveučilišta širom svijeta imali su ovogodišnju UNIV-konferenciju (43. po redu) u Velikom tjednu u Rimu. Studentske su skupine bile iz tridesetak zemalja. Oni nisu svi kršćani i sa sobom donose različite i međusobno obogaćujuće poglede o tome kako kršćanstvo može oživjeti u multikulturalnom društvu.

Studenti UNIV-a, njih 4000, koji su sudjelovali na konferenciji napisali su:

Pismo Papi Benediktu XVI.

Mi smo studenti iz 30 raznih zemalja. Dolazimo iz raznih kultura. Nisu sve zemlje katoličke ni kršćanske, ali želimo pisati Papi kako bi izrazili zahvalnost koju svi zajedno dijelimo.

Hvala Vam, Sveti Oče, za pet godina svog pontifikata, u činjenju usluga i potrazi za istinom. Hvala vam na okupljanju sa mladim ljudima. Zahvaljujemo Vam u ime milijuna mladih muškaraca i žena koji su bili u mogućnosti čuti vaše riječi u Kölnu, Krakowu, Sao Paolu, Loretu, New Yorku, Sydneyu, Parizu, Yao-undéu, Luandu, Pragu... Hvala Vam na neumornim uslugama i za Vaš primjer otvorenosti i dijaloga koji nam stalno nudite, kako bi pronašli istinu o stvarima.

Hvala Vam što ste proglasili ovu „Svećeničku godinu“ za Crkvu i za svijet. Primjećujemo da su mnogi iskoristili neke bolne događaje za Crkvu i za Papu, kako bi širili sumnju i nepovjerenje. Ovim sijaćima sumnje želimo jasno reći da ne prihvaćamo njihovu ideologiju. Imamo poštovanje prema njima, ali od njih zahtijevamo poštovanje za našu vjeru i priznavanje prava koje imamo da kao kršćani živimo u pluralističkom društvu.

Svatko od nas, uključujući i one koji nemaju dar vjere, osobno poznaje mnoge svećenike, sveučilišne kapelane, župnike, duhovne voditelje i ispovjednike. Poznajemo ih iz prve ruke, a ne preko novina, i zahvalni smo im za njihovu stalnu prisutnost, dostupnost, nesebičnost i otvorenost prema svima. Svima njima, a prije svega Papi, želimo reći: Hvala!

Hvala Vam, Sveti Oče, za hrabrost kojom pozivate vjernike Crkve da slijede Krista s potpunim sebedarjem, bez "dopuštanja da se zastrašite prepirki ili vladajućeg mišljenja." Zahvaljujemo Bogu jer je dao Pastira svojem stadu, koji je od prvog trenutka proglasio Crkvu mladom i živom kao i uvijek.

sollicitationis traži kaznu izopćenja za onoga tko zna za zločin a ne prijavi ga, dakle, upravo suprotno. De delictis gravioribus pak, koji je potpisao onda kardinal Ratzinger, opet suprotno medijskoj propagandi, pedofilske slučajeve izuzima od dijecezanskih sudova, baš zbog zataškavanja, i stavlja ih direktno pod nadležnost Kongregacije za nauk vjere. Unatoč tim dokumentima Vatikan je tajio zločine? Laž. Kao i u svjetovnom zakonodavstvu, i u crkvenom treba razlikovati tajnost postupka od tajnosti zločina kako bi se zaštitile žrtve.

Zločini su zataškivani na nižim instancama, kako je poznato, premještajima i sl.

Tisuće nedužno optuženih

Među katoličkim svećenicima ima najviše pedofila, oni su najrizičnija skupina? Laž. Nakon što se medijska bura oko pedofilije među katoličkim svećenicima u SAD-u stižala, John Jay College of Criminal Justice sveučilišta City University of New York krenuo je ispitati stvarne razmjere pedofilije u Crkvi. Od 1950. do 2002. godine za pedofiliju u SAD-u optužena su 4.392 katolička svećenika, dok je pravomoćno presuđeno tek nešto više od stotinu. Dakle, radilo se i o tisućama nedužno optuženih ljudi u lukrativne svrhe, koji su tu ljagu poslije teško skinuli i skidaju. U drugim vjerskim zajednicama ima puno manje pedofilije jer nema celibata? Laž. Prema istraživanjima rečene neckrvne institucije, kao i Jenkinsovim studijama, među protestantskim denominacijama i židovskim zajednicama ona je višestruko prisutnija, no nije medijski atraktivna. Najveći pak izvor pedofilije nisu vjerske zajednice već pristojni obiteljski ljudi, stričevi, ujaci, kumovi i drugi "prijatelji djece" i njihovih obitelji.

Već viđeno

Mediji ne zataškavaju pedofiliju? Laž. U listopadu prošle godine u židovskoj zajednici u Brooklynu registrirano je 40 slučajeva pedofilije, zbog čega je isti taj revni New York Times cenzurirao njujorškog nadbiskupa Dolana koji ih je prozvao zašto i o tim slučajevima spektakularno ne pišu.

Ovakve laži mogli bismo nabrajati do jutra. Da je u Katoličkoj crkvi bio samo jedan slučaj (zatajivanja) pedofilije, i to bi bilo sramotno, gnusno, odvratno, a ne kada je taj broj, nažalost, puno veći. No, s druge strane, ova medijska histerija o pitanju ovog ozbiljnog problema više nema veze s borbom protiv pedofilije, tu zapravo nikoga ne zanimaju žrtve. Krajnji je cilj jednu globalnu instituciju, Katoličku crkvu, kao i cijelu jednu društvenu skupinu, katoličke svećenike, prikazati kao opskurnu zločinačku organizaciju, izvor svega zla ovoga svijeta. Uostalom, stvar već viđena u raznim Protokolima sionskih mudraca. I progon Židova počeo je prethodnim optužbama za tajnost, gomilanje bogatstva i moći te za - sustavne zločine nad djecom. Shema, dakle, već viđena u povijesti. Sada je na redu katolička gamad.



Prije sljedećeg teksta još jedno važno upozorenje glede masovnih medija.

Dok čitate novine rijetko Vam, možda nikada, ne padne na pamet da iza svakog napisa stoji samo jedan čovjek ili eventualno uredništvo lista. Koliko taj ima istomišljenika nikada ne možete znati, no usprkos toga Vi ste pod dojmom da

teksta (ne osjećate li miris perverzije?! Ovdje je slika "obilježena" kontekstom sadržaja s kojim nema nikakve veze) ... itd. Oni koji su malo vičniji kritičkom čitanju vjerojatno će se na kraju upitati: da li je ovaj članak išta stvarno rekao o temi o kojoj piše osim što je ostavio DOJAM?! No ne zaboravimo da članak o svom autoru nije mogao ništa ne reći. To nije moguće.

NACIONAL, 1.04.2010.

Hrvoje Šimičević: ŠTO POVEZUJE PAPU BENEDIKTA I SILVIA BERLUSCONIA?

Dojučerašnji duhovni vinovnici, koji su ovozemaljski ratio stoljećima pretpostavljali vjerskim čuvstvima, preko noći su počeli odbacivati svoje udobne svilene halje, prihvaćati 'igru' i navlačiti odijela po vlastitoj mjeri, uz koja dolaze i pripadajuće formalno-pravne sinekure, poput one što se odaziva na ime 'imunitet'

Papa Benedikt XVI., kojeg odvjetnici žrtava smatraju vrhovno odgovornim za zataškavanje pedofilije među svećenicima, ne može biti pozvan kao svjedok jer kao državni poglavar ima imunitet od bilo kakvog sudskog postupka, rekao je predsjednik vatikanskog suda Giuseppe dalla Torre u razgovoru za talijanski dnevnik Corriere della Sera, objavljenom u četvrtak.

Intervju toga visokoga vatikanskoga pravosudnog dužnosnika objavljen je u trenucima kad je Papa u bazilici sv. Petra održavao misno slavlje Velikog četvrtka u najsvetijem tjednu katoličkog svijeta, koji će kulminirati Uskrsom.

Kako prenosi državna agencija Hina, Papa u propovijedi nije spominjao krizu povjerenja koja potresa Crkvu zbog gotovo svakodnevnih otkrića novih slučajeva spolnog zlostavljanja djece u prošlosti i popratnih navoda o zataškavanju.

Neprijereno ovaj tjedan spominjati silovanja

Istinu za volju, spominjati svećenike koji su pod božjim krovom desetljećima sodomizirali mušku čeljad, uz svekoliko pokroviteljstvo i urotnički muk matičnih im nadređenika, koji su pak njihove 'djelatnosti' u konteplativnom miru i medijskoj tišini preseljavali iz župe u župu, u ovakvo svetim trenucima bilo bi istinski degutantno.

Rečeni sudac iz Vatikana u istom je intervjuu iznio osnovne smjernice vatičanske strategije obrane 'The Popa' od zahtjeva da svjedoči u nekoliko sudskih postupaka zbog zlostavljanja koji se trenutačno vode pred američkim sudovima.

"Papa je nedvojbeno državni poglavar, s istim pravnim statusom kao svi državni poglavari (na svijetu)", rekao je, aludirajući time kako Papa ima imunitet od sudskih postupaka.

"Crkva nije multinacionalna korporacija", rekao je još Dalla Torre. "Papa ima (duhovni) primat u Crkvi... ali je za vođenje neke biskupije pred zakonom odgovoran njezin biskup".

Sada, kada su nam iz Vatikana lijepo objasnili kako Papa kao glavni pastir jednostavno ne može biti odgovoran za ono što su učinile ovce njegovih

podređenih pastira - pa i stado Benediktovog biološkog brata, nad kojima on, kako tvrde, ima izričiti 'duhovni primat' - postaje jasna razina senzacionalizma i ignorancije kojom nas ovih dana zasipa zapadna štampa.

Presvlačenje odjeće

Papa, štoviše, ima imunitet, te svake teze o njegovoj eventualnoj odgovornosti ili pokušaju uključivanja njegove svetosti u bilo kakve sudove koji nisu povezani s onim konačnim, u startu bivaju deplasirajuće. Ta je (ne)vjerojatnost na razini hipoteze prema kojoj bi međunarodni tribunal optužio blaženopočivšeg Tuđmana za (nešto drugačije) zločine koje su njegovi đenerali činili u Oluji.

Obzirom da smo i to raščistili, valja se ukratko osvrnuti i na još jedan fenomen koji je nastao kao nusprodukt cjelokupne afere o nestašnim zaposlenicima vjerskog poduzeća sa strogo zadanim hijerarhijskim kriterijima odgovornosti, koje, kako vidimo, ipak nije uređeno kao 'multinacionalna korporacija'. Vatikan je, naime, zahvatila značajna konceptijska metamorfoza: Dojučerašnji duhovni vinovnici, koji su ovozemaljski ratio stoljećima pretpostavljali duhovnim čuvstvima, preko noći su počeli odbacivati svoje udobne svilenke halje, te u zamjenu prihvaćati 'igru' i navlačiti odijela po vlastitoj mjeri, uz koja dolaze i pripadajuće formalno-pravne sinekure, poput one što se odaziva na ime 'imunitet'.

U to vrijeme, teolozi-podređenici, čija je zadaća sve do nedavno bila ograničena na tumačenje biblijskog štiva u novijim depresivnim okolnostima, promovirani su u prvorazredne fiškale, koji javnosti serviraju razne 'strategije' o 'odgovornosti' što ih 'državni poglavar' ima ili nema u određenim trenucima. Bruse se obrane, poziva se na legalitet i legitimitet, a na površinu polako izlazi ona mjera državničkog cinizma koja je uobičajeno vidljiva svaki put kada se političari uopće pozivaju na 'imunitet' i slične trice. Kada se takvih metoda laćaju pripadnici vjerskih organizacija, i to usljed rasprave na koji način najprije osuditi silovatelje i suučesnike u svojim redovima, onda je najbolje začepiti nos i u sebi promrmljati dva očenaša.

Tekućina je postala kisela

Povijest ovih naših prostora je pokazala kako su za imunitetom u pravilu posezali tipovi kojima je prijeto dugogodišnji zatvor zbog zločina nad drugim etnitetima, mafijaši u tijelima političara, zadnje moralne fukare i slična bića koja nikada nisu imala prave prilike upoznati se sa vlastitim etičkim skrupulama.

No, to je ipak stvarnost na Balkanu. Zapadni svijet po tom se pitanju razlikuje u mnogočemu. Primjera radi, geografski najbliži Benediktov državnički kolega, Silvio Berlusconi, živi je dokaz toj tezi. Radi se naime o 'nedvojbenom poglavaru' sa istim 'pravnim statusom koji imaju svi drugi državni poglavari', a koji na primjeren način konzumira 'imunitet od bilo kakvog sudskog postupka'.



Sve u svemu, riječ je o još jednom naramku priručnog licemjerja kojeg vaticanska bratija prema još neobjašnjivom ekumenskom običaju svako malo odašilje pred vjernike i heretike. U trenutku dok se posredstvom javnosti i potresnih svjedočenja otkrivaju monstruozi detalji o tome kako je crkva strastvenim zalaganjem učinila sve da te neljudskosti ostanu u gabaritima samostanskih zidina, odličnici iz ove male Zapadne državnice svoje stavove ograničavaju na demantije o zapovjednoj odgovornosti 'centralnog duhovnog štaba' te po potrebi odašilju protokolarne poruke o osudama 'pojedinaca'. Ruke se peru svetom vodicom, što je i ključni problem u cjelokupnoj priči: tekućina je naime u međuvremenu postala nesnosno kisela.



U vezi sa sljedećim člankom opet samo par natuknica, sve ostalo će biti uradak Vašeg zapažanja i razmišljanja.

Ima novina u svijetu koje su si kod čitateljstva stekle ogroman autoritet (ne ulazim u to koje sve novine ni na koji način). Tako na pr. New York Times. Za mnoge ljude on u najmanju ruku ima autoritet Sv. Pisma pa na sam njegov spomen "padaju na koljena". No New York Times ovakvih "bisera" kao što je ovaj niže navedeni ima "koš i još".

Dva spomenuta "tajna" crkvena dokumenta u hrvatskom prijevodu se zovu "Zločin navođenja na bludni grijeh" i "O težim deliktima". Potkrala se i mala pogreška: ne radi se o paragrafima 16 i 17 nego 17 i 18.

Bilo bi vrlo zanimljivo uspoređivati stil napisa nekih današnjih medija (poput predašnjeg iz Nacionala) sa napisima nacističke (Goebelsove) propagandne mašinerije 1930-tih godina koja je teretila Židove za zlostavljanje djece (sigurno je za to imala i neke provjerene primjere!) i tako pripremala Holokaust. Nažalost mi ti napisi nisu dostupni, ali to bi sigurno bilo jako zanimljivo.

Na kraju se i ovdje možete upitati da li ste pročitavši ovaj članak nešto nova doznali ili ste svo to znali i prije.

GLAS SLAVONIJE, 31.3.2010

Ivica Šola:
PRIČA O ŽIDOVIMA I OSTALOJ GAMADI

Papa Ratzinger je, piše New York Times, kao kardinal tajio i štitio pedofila vlč. Lawrencea Murphyja. Laž. Murphyja je još 1974. godine tužila civilnom sudu jedna njegova žrtva, a taj isti sud (civilni) je slučaj "arhivirao", tj. zataškao. Vatikan je ipak znao za taj slučaj? Laž. Tek devedesetih isti je slučaj prijavljen Kongregaciji za nauk vjere, a za razliku od civilnog suda, crkveni sud je odmah otvorio i pokrenuo proces.

Mediji prozivaju Vatikan da su dva tajna dokumenta, *Crimen sollicitationis* i *De delictis gravioribus*, napisana u svrhu sustavnog prikriivanja zločina pedofilije? Laž. Prvo, dokumenti nisu tajni već su objavljeni odmah nakon donošenja, dostupni i na Internetu. Drugo, u paragrafima 16 i 17 Crimen